

בעוהש"ת

קונטרס

גוט שבת

דער קונטרס ערקלערט ווי אזוי צוצוגיין צום הייליגן שבת, די גרויסקייט פון דעם וואס היט שבת ווי עס דארף צו זיין וואס דאס ברענגט אלע גוטע זאכן און היט אפ פון אלעם שלעכטס, און די געוואלדיגע מעלות פון זיין פרייליך אום שבת קודש, און מהנה זיין דעם שבת מיט אלע גוטע זאכן.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "שבת שלום" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, וואס ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

פּבּוּד קְדוּשַׁת מָרְן מוֹהֲרָא שׁ זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדונו, מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעוהש"ת

דורך חסידי בֵּרְסֵלֵב - נוא יארק יצ"ו

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים
To obtain this and other Breslov publications:

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41 Street
718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Rd.
347-733-7551

היכל הקודש בלומינגראוו
Heichal Hakodesh Bloominggrove
24 Merriewood Ln S
845-379-1161

בארץ ישראל
מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בהתייסדות ע"י כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site:
www.breslevcenter.com

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at: amazon.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-248-1651

גוֹט שַׁבָּת

א

שַׁבָּת איז די בעסטע מתנה

א געוואלדיגע מתנה האבן מיר באקומען פונעם
אייבערשטן, דאס איז דער הייליגער שבת. דער
אייבערשטער האט אונז געגעבן איין טאג אין וואך
ווען מיר זאלן זיך אפרוען, ווען מיר זאלן זיך פרייען
און הנאה האבן, ווען מיר זאלן עסן דריי סעודות
און שיין פארברענגען מיט די פאמיליע. און טאקע
דערפאר וואס מיר זענען זיך מחיה מיט דעם

געשטמאקן טאג פון שבת קודש, וועט ער אונז נאך
 באצאלן פאר דעם מיט פילע גוטע זאכן און אונז
 אפהיטן פון אלעם שלעכטס.

חז"ל זאגן (שבת י:) דער אייבערשטער האט
 געזאגט פאר משה רבינו אז ער האט א גוטע מתנה
 באהאלטן אין זיינע אוצרות, דאס איז דער שבת
 קודש, און ער וויל דאס געבן פאר די אידישע
 קינדער. שבת קודש איז די בעסטע מתנה וואס מיר
 האבן נאר געקענט באקומען.

עס איז דא א ווארט פון צדיקים אז די מצוה פון
 סופה איז אזוי גרויס אז דער גאנצער מענטש גייט
 אריין אין די מצוה, אפילו מיט די שטיינול. דער אמת
 איז אבער אז דער שבת קודש איז נאך גרעסער פון
 דעם, ווייל ביי די סופה דארף נאך דער מענטש
 עפעס טון דערצו, ער דארף זיך אויפהויבן און

גוט שַׁבַּת

ה

אַרײַנגײן אין די סופּה, װען עס קומט אָפּער צום
שַׁבַּת קודש איז פּאַרקערט, דער מענטש דאַרף
גאַרנישט טון, ער דאַרף בלויז זיך צוריקהאַלטן און
נישט טון קיין מלאכות וואס מען טאר נישט טון אין
שַׁבַּת, ער קען זיצן און זיך אַפּרוּען און גאַרנישט
טון, און בלויז מיט דעם איז שוין דער גאַנצער
מענטש אַרײַן אינעם שַׁבַּת קודש, די ליכטיגקייט
פונעם הייליגן שַׁבַּת שיינט אויף אים, עס מאכט אים
זיס דאס לעבן, די גאַנצע וואך וועט אים שוין גיין
גרינג און גוט, בלויז מיט דעם וואס ער האט זוכה
געווען זיך צוריק צו האַלטן און נישט טון קיין זאַכן
וואס דער אייבערשטער לאזט נישט טון אום שַׁבַּת.

אין זער הקדוש שטייט (יתרו פ"ח:) "שַׁבַּת שְׁמָא
דקודשא בריהּ הוא", שַׁבַּת איז דער נאמען פונעם
אייבערשטן, און דאס האט ער געגעבן א מתנה פאר

די אידישע קינדער. אין תּנא דְּבֵי אֱלִיהוּ (רפא, פּרָק כ"ו) שְׂטִיט אז די הייליגקייט פונעם אייבערשטן, די הייליגקייט פונעם שַׁבַּת, און די הייליגקייט פון די אידישע קינדער, איז איין זאך. ווען אַ איד איז זוכה צו היטן שַׁבַּת, ווערט ער איינס מיטן אייבערשטן, ער הויבט אן שפּירן אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, אז דער אייבערשטער האט אים ליב, ער ווערט נאנט צום אייבערשטן, און דאס איז די בעסטע און שענסטע זאך וואס אַ איד קען זיך נאר וואונטשן.

דערפאר, טייערער ברוּדער, זע זיך צוצוגרייטן צום שַׁבַּת ווי עס דארף צו זיין, צו אַנגרייטן דעם שַׁבַּת אויפ'ן בעסטן און שענסטן פארנעם, צו אויפנעמען דעם שַׁבַּת אזוי ווי מען נעמט אויף אַ חשׁוּבֶער גאָסט, צוצוגרייטן צום שַׁבַּת אזוי ווי מען

גרייט צו פאר א גרויסער קעניג. שוין גאר פרי דארף מען אנהויבן אנצוגרייטן אויף שַׁבַּת, חז"ל זאגן (שַׁבַּת קי"ז): "לְעוֹלָם יִשְׁכְּמוּ אָדָם לְהוֹצִאת שַׁבַּת", א מענטש דארף אויפֿשטיין פֿרייטאג גאר פֿרי און צוגרייטן דעם הייליגן שַׁבַּת. די בעסטע זאך איז ווען מען לייגט אליין צו א האנט, מען קויפט איין אלע גוטע זאכן לִפְכוּד שַׁבַּת קודש, מען קאכט און מען באקט גוטע מאַכלים פארן שַׁבַּת קודש, און מען מאכט זיכער אז די הויז איז שיין אויפֿגערוימט צו אויפֿנעמען דעם הייליגן שַׁבַּת אויפֿן שַׁענסטן און בעסטן פארנעם.

ווען עס קומט איינצוקויפֿן לִפְכוּד שַׁבַּת, טאר מען נישט זיין קארג, מען דארף איינקויפֿן מיט גרויס שפּע, ווייל פון דעם וואס מען קויפט און מען געבט אויס געלט לִפְכוּד שַׁבַּת, פארלירט מען

גאַרנישט. חז"ל זאָגן (ביצה ט"ז.) "כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל
 אָדָם קְצוּבוֹיִם לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם כִּיפּוּר, חוּץ
 מֵהוֹצְאוֹת שַׁבָּתוֹת", אום ראש השנה שרייבט מען
 אָפּ פֿאַר יַעֲדֵן מְעַנְטֵשׁ פּוֹנִקט־ליך וויפיל געלט ער
 וועט פֿאַרדינען אין לויף פונעם גאַנצן יאַר, און דער
 בודזשעט ווערט אָפּגעזיגלט אום יום כִּיפּוּר, און
 דאס קען מען שוין נישט טוישן, וויפיל דער מענטש
 וועט זיך אַנשטֿרענגען, וועט ער נאר האבן אזויפיל
 געלט וויפיל מען האט אים אָנגעשריבן. אויסער
 ווען מען געבט אויס געלט לְכָבוֹד שַׁבָּת, דאס איז
 נישט אַריינגערעכנט אין דעם סכום, וויפיל דער
 מענטש וועט נאר אויסגעבן לְכָבוֹד שַׁבָּת, וועט עס
 גאַרנישט פֿאַרמינערן פון וויפיל ער דאַרף צו האבן.
 דערפֿאַר וועט אַ קלוגער מענטש זען
 אַיינצוקויפן אויף שַׁבָּת מיט אַזאַ גרויסע שפּע, אַז

עס זאל שוין בלייבן פון דעם אויף אויף די גאנצע
 וואך, אזוי אז אפילו אויב עס איז חס ושלום
 אנגעשריבן אויפ'ן מענטש אז ער זאל דארפן ליידן
 פון ארימקייט רחמנא ליצלן, אז ער זאל נישט האבן
 וואס צו עסן, אויב אבער האט ער איינגעקויפט דאס
 עסן לכבוד שבת קודש, איז דאס נישט
 אריינגערעכנט אין די גזירה. דער אייבערשטער
 אליין געבט דאס געלט אז מען זאל קענען איינקויפן
 אויף שבת, דערפאר זאגן חז"ל (ביצה ט"ו:) "לוו עלי
 ואני פורע", דער אייבערשטער זאגט אז מען קען
 אפילו בארגן געלט אויף איינצוקויפן לכבוד שבת,
 און ער וועט דאס באצאלן.

ב

זיך צוגרייטן צום שַׁבַּת קודֶשׁ

אויסער דעם וואס מען דארף צוגרייטן דאס הויז
 און מען דארף צוגרייטן פיינע עסן לִכְבוֹד שַׁבַּת,
 דארף מען זיך אליין אויף צוגרייטן צום שַׁבַּת. מען
 דארף זיך צוגרייטן מיט אַסאַך סבֻלָּנוֹת און געדולד
 אַז מען זאל קענען מִקְבֵּל זיין דעם שַׁבַּת
 פֿרייליכערהייט און רואיגעהייט, און נישט ווערן
 אין פֿעס און אויפגערעגט אום שַׁבַּת קודֶשׁ.

חז"ל דערציילן (גיטין נ"ב.) איבער אַ געוויסע
 משפּחה וואס דער שטן האט זיך אַריינגעזעצט ביי
 זיי אינדערהיים און יעדן ערב שַׁבַּת האט ער
 פֿרופּירט דאָרט אַנצוזייען אַ מחלוקת, יעדן
 פֿרייטאָג פֿלעגט מען זיך קריגן דאָרט אין הויז.
 איינמאל איז רבי מאיר אַנגעקומען אַהין, און ער איז

דארט געבליבן פאר דריי פרייטאגס, און פארשטייט זיך אז ווען רבי מאיר איז געווען ביי זיי אינדערהיים האט נישט געפאסט זיך צו קריגן, אזוי איז דורך די דריי פרייטאגס בשלום אן קיין קריגעריי, און דאן האט מען געהערט דעם קול פונעם שטן וואס זאגט: "וויי איז מיר אז רבי מאיר האט מיך ארויסגעפירט פון דעם הויז".

דער שטן האט נישט אויסגעקליבן דוקא נאר יענעם הויז צו מאכן דארט מחלוקת יעדן ערב שבת, נאר ער מאכט זיכער ארומצוגיין אין אלע אידישע שטיבער יעדן פרייטאג און אריינברענגען דארט אן אנגעצויגנקייט, מען זאל שרייען איינער אויפן צווייטן, און ווערן גערוועזן פון יעדע קליינקייט, אזוי אז די גאנצע שטוב זאל זיין באבלאזן און טרויעריג, און אזוי זאל מען אריינקומען אינעם

שבת מיט פֿעס און מחלוקת, און דער גאנצער שבת זאל שוין זיין צעשטערט חס ושלום.

פארנוואס טוט ער דאס? פארנוואס גייט אזוי אין לעבן פאר'ן שטן אז עס זאל נישט זיין פרייליך אין א אידיש הויז אום שבת קודש? ווייל ער ווייסט אז ווער ס'איז פרייליך אום שבת קודש וועט אים שוין גיין גוט די גאנצע וואך נאכדעם, ער וועט האבן אן העלחה'דיגע וואך סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, ער וועט האבן פרנסה בשפע, און דאס גוט מזל וועט אים נאכלויפן די גאנצע וואך וואו ער וועט נאר גיין און וואס ער וועט נאר טון.

דער שטן פארגינט דאס נישט פאר'ן מענטש, און דעריבער וועט ער זיכער מאכן אז דער פרייטאג זאל זיין אנגעצויגן, און אזוי וועט שוין דער שבת אויך מיטגיין מיט די קריגערייען און פֿעס, און דאן האט

עַר שׁוֹיִן אַפֿגַע'שֶׁחֶט'ן דִּי גאַנצֶע ןוואָך פֿאַר דַעם
מַענטֶש.

דער זוהר הקדוש זאגט (עיין תקוני זהר, דף קכ"ה)
אויפ'ן פסוק (שמות ל"ה, ג) "לא תבֿערו אֵש בְּכֹל
מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", דִּי תוֹרָה זאָגט אוינז אָן אַז
מיר זאלן נישט אַנצִינדֶען קיין פֿייער אום שַׁבַּת
קוּדֶש, לייגט דער הייליגער זוהר צו צו דעם נאָך
איין ןוואָרט, "לא תבֿערו אֵש, הַפֿעס", זאלסט נישט
אַנצִינדֶען דאס פֿייער פון פֿעס אום שַׁבַּת קוּדֶש. מַען
דאַרף זיך היטן פון פֿעס אום שַׁבַּת נאָך מער ווי מַען
היט זיך פון פֿייער, פֿעס אום שַׁבַּת בֿרענֶגט
אַרימֶקייט פֿאַר דִּי גאַנצֶע ןוואָך, דער מַענטֶש
פֿאַרלירט זיין גוטע מזל, און דאס בֿרענֶגט אים פֿילע
ליידן און צרות אויף דִּי קומענדיגע ןוואָך.

גוט שַׁבַּת

עס איז נישט גרינג; א איד אַרבעט שווער די
 גאַנצע וואך, און ווען ער קומט אַהיים אום פֿרייטאג
 און אין שַׁבַּת, דאַרף ער אַביסל מנוחה, אַביסל
 רואיגקייט, און ער קען זיך גרינג אויפֿרעגן
 אינדערהיים אויף די ווייב און קינדער ווען עס גייט
 נישט אַלעס אזוי ווי ער וויל. וואס טוט אָבער נישט
 אַ מענטש פֿאַר פֿרונס, פֿאַר העלחה, פֿאַר געזונט.
 ווען אַ איד זאל גוט וויסן אז זיין גאַנצע העלחה פון
 די גאַנצע וואך ווענדט זיך אין זיין שַׁבַּת, אויב וועט
 ער זיך האַלטן רואיג און פֿרייליך אום שַׁבַּת קודש,
 וועט זיין גאַנצע וואך אים גיין גוט, וועט אים דאן
 זיין גרינגער זיך איינצוהאַלטן פון פֿעס, זיך נישט
 אויפֿצורעגן אויף יעדע קלייניקייט, און אַפילו נישט
 אויף גרויסע זאַכן. אַדרבה ער וועט אַריינברענגען
 אַ געשמאַקע אַטמאָספֿער אין שְׂטוב, ער וועט
 אַריינברענגען אַ שמחה אין שְׂטוב, ער וועט מאַכן

פֿרײליך די ןווייב און קינדער, און דאס ןועט אים
בֿרענגען די גרעסטע העלחה.

וואויל איז דעם ןואס האלט זיך רואיג און ןוערט
נישט אין פעס קיין איין טאג נישט, און זיכער נישט
אום שַׁבָּת קודש. ןוייל דער עיקר שְׁלִימוֹת פונעם
שַׁבָּת איז ןוען מען איז מקבל דעם שַׁבָּת מיט שמחה,
מען פֿריידט זיך מיטן הייליגן שַׁבָּת.

ג

דאס גרויסקייט פון היטן שַׁבָּת

מיר קענען זיך גארנישט פארשטעלן די
גרויסקייט פון אַ איד ןואס איז זוכה צו היטן שַׁבָּת,
בלויז מיט דעם ןואס ער האלט זיך צוריק פון
אַנצײנדען אַ פֿייער אום שַׁבָּת, ער האלט זיך צוריק

פון פֿאַרן אום שבת קודש, ער נוצט נישט קיין טעלעפֿאן אום שבת, ער רייכערט נישט אום שבת קודש, און אזוי ווייטער היט ער זיך אפ פון צו טון סיי וועלכע מלאכה וואס מען טאר נישט אום שבת; בלויז מיט דעם וועט ער זוכה זיין צו אזויפיל גוטע זאכן אין זיין לעבן.

חז"ל זאגן (ירושלמי ברכות ב', ח') אויפ'ן פסוק (משלי י', כ"ב) "ברכת ה' היא תעשיר, זו שמירת שבת", ווען א איד היט שבת קומט אויף אים אלע ברכות און הצלחות אין לעבן, דער מענטש ווערט א רואיגער און פרייליכער מענטש, און אלעס הויבט אים אן גיין גוט. במשך די גאנצע וואך איז דער מענטש פארזאגט און פארפלאגט, ער איז ארוםגענומען מיט צרות און יסורים, ער מוטשעט זיך צו צאלן חובות, ער מוטשעט זיך מיט אלע

סאַרט פֿראַבלעמען, ווען עס קומט אָפּער דער הייליגער שַׁבַּת און דער איד היט דעם שַׁבַּת ווי עס דאַרף צו זיין, דאן ווערט ער געראטעוועט פון די אלע צרות, אזוי ווי חז"ל זאגן (שַׁבַּת קי"ז): "כל המענג את השַׁבַּת, נותנין לו נחלה בלי מצרים", מיט דעם וואס מען איז מענג דעם שַׁבַּת און מען היט שַׁבַּת, ווערט אוועקגענומען פונעם מענטש אלע זיינע צרות, און ער באקומט גרויס שפע אויף א גוטן געשמאקן אופן.

חז"ל זאגן (שַׁבַּת קי"ח): "כל המענג את השַׁבַּת, נותנין לו משאלות לבו", דאס מענג זיין און היטן דעם שַׁבַּת ברענגט פאר'ן מענטש אלעס וואס ער דאַרף. נאך זאגן חז"ל (שמות רבה כ"ה, ט"ז) "בעת שאדם שומר את השַׁבַּת, הוא גוזר גזירה והקדוש ברוך הוא מקימה", ווען א איד היט שַׁבַּת, וועט דער

אייבערשטער טון אַלעס וואס דער איד זאגט און
וואס דער איד וויל.

ווען א איד היט שַׁבַּת, שפּירט ער זיך ממש ווי
אין גן עֵדֶן. שַׁבַּת איז מעין עולם הבא (עין בראשית
רבה י"ז, ד'), מען קען ממש דערקענען אויף א מענטש
ווי זיין פנים ווערט אינגאנצן געטוישט אום שַׁבַּת,
ער ווערט רואיג און פרייליך, ער באקומט א ישוב
הַדַּעַת, חז"ל זאגן (בראשית רבה י"א, א') אז דער
אייבערשטער האט געפֿענטשט דעם איד אז זיין
פנים זאל לייכטן אום שַׁבַּת קודש גאר אנדערש פון
די גאנצע וואך, דער איד באקומט א ספֿעציעלע
נשמה יתירה אום שַׁבַּת קודש (ביצה ט"ז:), ער שפּירט
זיך אזוי גוט אום שַׁבַּת, און דאס געבט אים די כח
אַנצוגיין פאר נאך א גאנצע וואך.

פון די אַנדערע זייט, ווען אַ איד פּאַלט ליידער
אַראַפּ און ער איז מְחַלֵּל דעם שַׁבַּת רַחֲמָנָא לִיצְלָן,
ער טוט זאכן וואס מען טאַר נישט טון אום שַׁבַּת,
פִּירט דאס אים אַראַפּ אין גִּיהֵנוּם נאָך אויף די
וועלט, זיין גאַנצער לעבן ווערט דערבִּיטערט, און
עס קומען אויף אים אַלע צרות און יסורים רַחֲמָנָא
ליצְלָן.

דער אייבערשטער שְׁטראַפֿט זייער שְׁטאַרק אַ
מְחַלֵּל שַׁבַּת, אַפִּילוּ היינט איז נישט דא קיין בֵּית דִּין
וואס זאל קענען שְׁטראַפֿן און הרג'ענען אַ מענטש
וואס איז מְחַלֵּל שַׁבַּת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, האט אָבער
דער אייבערשטער זיינע וועגן ווי אַזוי דאס
אויסצופירן אויף אַן אַ בֵּית דִּין, אַ מענטש קען חס
ושלום גע'הרג'ט ווערן אין אַ קאר עקסידענט לאַ
עלינו, אָדער מיט אַן אַנדערע סאַרט מיתה מְשוּנָה

וואס איז ענליך צו מיתת סקילה וואס דאס איז דער
 עונש וואס מען געבט פאר א מחלל שבת רחמנא
 ליצלן.

חז"ל רעכענען אויס (שבת ל"ג.) די הארבע עונשים
 וואס קומען צוליב די עבירה פון חילול שבת, "בעון
 חילול שבת, חיה רעה רבה, ובהמה כלה, ובגוי אדם
 מתמעטים", ווען מען איז מחלל שבת רחמנא ליצלן
 קומען גאר שווערע און הארבע עונשים אויפן
 מענטש.

דעריבער, טייערער ברודער, לאמיר זיך
 פארנעמען פון היינט און ווייטער אז מיר וועלן
 אפהיטן דעם הייליגן שבת אזוי ווי דער
 אייבערשטער בעט פון אונז, נישט קיין חילוק וואס
 מיר האבן געטון ביז היינט, סיי וואסערע הארבע
 עבירות מיר האבן שוין עובר געווען רחמנא ליצלן,

לְאָמִיר אָבֶעֶר זײַךְ שְׂטאַרְקֵן מײַט דָּעם שַׁבַּת קוּדֶשׁ,
און דאַן װעט אונז דער אײַבערשטער מוחל זײַן
אויף אַלע אונזערע עבירות.

חז"ל זאָגן (שַׁבַּת קי"ח:) "אַל תִּקְרָא מַחְלָלוּ, אָלָא
מַחְוֵל לּוֹ", װער עס היט דעם שַׁבַּת, איז דער
אײַבערשטער אים מוחל אויף אַלע זײַנע עבירות.
נאָך זאָגן חז"ל (מכילתא, בשלח) "מִי שֶׁמְשַׁמֵּר אֶת
הַשַּׁבַּת, מְרוּחָק מֵעֲבָרָה", װען מען היט שַׁבַּת, װעט
מען זײַן אָפּגעהיטן פון אַלע עבירות.

ווי איז נאָך דא אַן ערגערע פּלאַץ צו וואו אַ
מענטש קען אַראַפּפּאַלן, ווי צו דינען עבֹדָה זָרָה
רַחֲמָנָא לִי צִלָּן? פון דעס ט װעגן זאָגן חז"ל (שַׁבַּת
קי"ז:) אַז אָפּילו אַ מענטש איז שוין אַראַפּגעפּאַלן
אַזוי נידריג אַז ער איז שוין געגאַנגען דינען עבֹדָה

זָרָה; אויב אָפּער וועט ער היטן שַׁבַּת, וועט אים דער
אייבערשטער מוחל זיין אויף אויף דעם.

מיטן היטן שַׁבַּת קודש וועלן מיר ווערן
אָפּגעוואשן פון אלע אונזער רוחניות'דיגע פֿלעקן,
דער אייבערשטער וועט אונז מוחל זיין אויף אלע
אונזערע עבירות, ער וועט אונז דערנענטערן צו
אים, מיר וועלן שפירן דעם געשמאק פונעם
אייבערשטן, מיר וועלן שפירן די ווארימקייט און
די נאנטקייט צום אייבערשטן, און פון די אנדערע
זייט וועט דאס אונז אויף העלפן מיט אונזערע
גשמיות'דיגע פראבלעמען, מיר וועלן
געראטעוועט ווערן פון אלע צרות און יסורים, און
עס וועט אונז שטענדיג זיין נאר גוט און פיין.

ד

דער שַׁבַּת טיש

ווען אַ אַיד נוצט אויס דעם הייליגן שַׁבַּת ווי עס
 דארף צו זיין, איז נישטא קיין זיסערע און
 געשמאקערע זאך פון דעם. וואס וויל שוין דער
 אייבערשטער פון אונז? בלויז אז מיר זאלן זיך
 צוריק האלטן פון צו טון מלאכות אום שַׁבַּת קודש,
 און מיר זאלן מענג זיין דעם שַׁבַּת, מיר זאלן הנאה
 האבן פונעם שַׁבַּת, אזוי ווייט אז חז"ל זאגן (מדרש
 תנחומא, בראשית): "עונג שַׁבַּת כְּאַלף תעניתים" - ווען
 מען איז מענג דעם שַׁבַּת איז דאס אזוי ווי מען
 וואלט געפאסט טויזנט תעניתים.

יעדער מענטש וויסט ביי זיך וואס ער האט אלץ
 געטון זאכן וואס ער וואלט נישט געדארפט טון,
 דער הייליגער אר"י הקדוש שרייבט תקונים וויפיל

תענייתים א מענטש דארף פאסטן צו פאררעכטן
 יעדע סארט עבירה. ווען מען זאל אפער מאכן דעם
 חשבון וועט מען זען אז עס נישטא גענוג טעג און
 יארן אין לעבן, צו קענען פאסטן אזויפיל תענייתים
 צו פאררעכטן אלעס וואס מען האט פוגם געווען.

דעריבער ווען מען נעמט אין חשבון אז מיטן
 מענג זיין דעם שבת איז דאס אזוי ווי טויזנט
 תענייתים, איז דאס א געוואלדיגע זאך. מיט אזא
 גרינגע זאך קען מען זיך איינשפארן אזויפיל צרות,
 בלויז מיטן פרייליך מאכן דעם שבת איז דאס שוין
 אזוי ווי טויזנט תענייתים.

חז"ל זאגן (שבת קי"ז): אז ווער עס עסט די דריי
 סעודות שבת ווערט געראטעוועט פון דריי סארט
 שטראפן; פון חבלי משיח, פון גיהנום און פון
 מלחמת גוג ומגוג.

דַּעַרִיבֶּער דאַרף מֶען זַען טאַקע צו עָסן אַלע דְרִיִּי
 סְעוּדוֹת שַׁבַּת ווי עָס דאַרף צו זיין. אין זוהר הקדוש
 שְׁטִיט (יתרו, דף פ"ח). אַז אַ אַיד וואס עָסט די דְרִיִּי
 סְעוּדוֹת שַׁבַּת, איז זיין אָמוּנָה גאַנץ. ליידער זענען
 דא מענטשן וואס זענען מוֹלֵזֵל אין שְׁלש סְעוּדוֹת,
 מֶען האט נישט קיין כַּח און געדולד זיך צו וואשן
 צו שְׁלש סְעוּדוֹת. ווען מֶען טראכט אָבֶּער אַרײַן
 וויפיל גוטע זאַכן מֶען באקומט דערפאר, דאן איז
 דאס שוין פיל גרינגער, מֶען וועט זיך יא
 אַנְשְׁטֵרענגען זיך צו וואשן און עָסן כאטש אַ כּוֹזִית
 צו מַשְׁלִים זיין אַלע דְרִיִּי סְעוּדוֹת פון שַׁבַּת, און זוכה
 זיין צו די געוואלדיגע גרויסע הבטחות.

די שַׁבַּת־דיגע סְעוּדוֹת קען אַ אַיד אויסנוצן
 אַרײַנצופֿרענגען אַ געשמאק און אַ באַטעמ־קײט
 אין זיין שטוב, ער קען אויפֿלעבן זיין הויז און עס

מאכן פאר א גן עדן, אויב פירט ער שיינע שבת'דיגע סעודות.

במשך די וואך איז א מענטש געווענליך פארנומען, ער האט נישט צופיל צייט זיך אפצוגעבן מיט זיין משפחה און מיט זיינע קינדער. דורכאויס די וואך קומט מען אסאך מאל אהיים גאר שפעט, ווען די קינדער שלאפן שוין, אזוי אז עס קומט כמעט נישט אויס צו רעדן מיט די קינדער א גאנצע וואך.

אבער שבת קודש ווען מען זיצט ביים שבת טיש מיט די קינדער, קען מען אויסנוצן די צייט זיך אראפצולאזן צו די קינדער, אויסהערן וואס זיי האבן צו זאגן און רעדן מיט זיי דיבורי אמונה, זיי דערציילן ספורי צדיקים, זינגען מיט זיי די זמירות שבת, און אזוי ווייטער. עס איז ממש א שאד אז די

ביסל צייט פון די גאנצע וואך וואס מען האט מיט די קינדער זאל אוועקגיין מיט רעדן נארישקייטן. אדער נאך ערגער, מיט לשון הרע און רכילות.

מענטשן מאכן א טעות מיט דעם וואס מען גרייט זיך אן בלויז דברי תורה צו זאגן ביים טיש, קינדער האבן נישט אלעמאל קיין געדולד צו קיין תורות, זיי לערנען שוין א גאנצע וואך גענוג אין חדר און אין שולע. ביים שבת טיש ווילן די קינדער הערן שיינע מעשיות פון צדיקים, זינגען שיין צוזאמען, זיי ווילן איינער זאל זיי אויסהערן וואס זיי האבן צו דערציילן ווי אזוי ס'איז אריבער געגאנגען זייער וואך, און מיט אביסל סבלנות און געדולד קען א טאטע מחיה זיין און אריינברענגען א חיות און לעבחהפט אין די גאנצע פאמיליע, בלויז מיט די שבת טישן.

מען דערצייילט אויף א געוויסער גדול בישראל
 וואס האט ליידער נישט מצליח געווען מיט זיינע
 קינדער, און ער האט געהאט א שכן זייער א
 פשוטער איד וואס האט יא זוכה געווען צו
 געלונגענע ערליכע קינדער. האט דער גדול געזאגט
 סוף ימיו, אז אזוי ווי ער איז געווען א גרויסער
 מתמיד, פלעגט ער שנעל ענדיגן די שבת'דיגע
 סעודות און ער האט זיך גלייך געזעצט לערנען מיט
 גרויס התמדה, ווידעראום דער שכן איז געווען א
 פשוטער איד, ער פלעגט מאַרן זיין ביי די סעודות,
 ער האט געזינגען מיט די קינדער, ער האט גערעדט
 מיט זיי, און דעריבער זענען זיינע קינדער געווען
 אזוי געראטן, יעצט האט ער חרטה פארוואס ער
 האט נישט מער מאַרן געווען ביי די סעודות אזוי
 ווי זיין שכן, ער האט געהאלטן אז ווען ער וואלט

מֵעַר פֿאַרברֶענגט מיט זײַנע קינדער, װאלט ער מֵעַר
מִצְלִיחַ געװען מיט זײ.

קינדער דארפן זייער וויכטיג האבן אז די
עלטערן זאלן זיך אפגעבן מיט זיי, נאר אזוי קענען
זיי אויפֿוואקסן געזונט ברוחניות ובגשמיות.
דעריבער, עלטערן וואס זארגן זיך פאר די
וואוילזיין פון זייערע קינדער, דארפן זען כאטש
איינמאל אַ װאך אום שַׁבַּת קודש צו אויסניצן די
געלעגנהייט און אַװעקגעבן צײט פֿאַר די קינדער.
דאס איז אַן אינוועסטמענט וואס ברענגט גאר
גרויסע רוחים צו זען אסאך אידיש נחת פון די
קינדער.

ה

אַפילו אַן קיין געפיל

ווען מען טראכט אריין אין די גרויסקייט פונעם שבת קודש, ברענגט דאס גרויס התרגשות פאר'ן מענטש, מען פילט א שמחה און א פרייד אז מען איז זוכה צו היטן שבת. אפילו אבער ווען מען האט נישט דעם גוטן געפיל, מען שפירט בכלל נישט דער גרויסער גליק פונעם הייליגן שבת, טאר מען אויף נישט ווערן צובראכן. א מענטש קען קיינמאל נישט וויסן אויף וועלכע מדריגה ער שטייט, אמאל קען ער פילן ביי זיך זייער צובראכן, ער פילט נישט קיין טעם אין שבת, אבער באמת איז ער דאן זייער נאנט צום אייבערשטן.

דער הייליגער חוזה פון לובלין זי"ע האט געהאט א תלמיד וואס האט זיך ארויסגעלאזט

אויפ'ן וועג צו זיין רבי'ן אויף יום טוב פסח, אינמיטן וועג האט זיך דער וואגן צעבראכן, ער האט געדארפט ווארטן אז מען זאל פאררעכטן דעם וואגן, און אינצווישן איז געווארן נאכט און ער האט געמוזט נעכטיגן אינמיטן וועג. עס איז שוין געווען ערב פסח און ער איז נאך געווען זייער ווייט פון לובלין, ער האט זיך זייער מצער געווען אז ער וועט מוזן בלייבן אויפ'ן וועג אויף יום טוב, ער וועט מוזן בלייבן אין א דערפאל, און ווער ווייסט אויב ער וועט האבן מצות און אלע אנדערע געברויכן אויף יום טוב.

למעשה איז ער טאקע געבליבן אין א קליין דערפאל אויף יום טוב, ער האט געדאוונט מעריב אינעם ארטיגן שול, און ער האט געהאט גרויס הארצווייטאג אז ער מוז בלייבן אין א פארנווארפן

דערפֿל מיט פֿשוטע דארפֿישע אידן, אין די צייט
 וואס ער וואלט געקענט יעצט זיין ביי זיין גרויסן
 רבי'ן אין לובלין.

נאכ'ן דאווענען האט אים א דארפֿס-איד
 איינגעלאדענט צום סדר, קיין צוויי ברירות האט ער
 סיי ווי נישט געהאט איז ער געגאנגען מיט אים צום
 סדר, דער איד האט געפירט דעם סדר זייער פֿשוט,
 ער האט געזינגען די הגדה אויפֿן קול, אזוי ווי ער
 האט אפֿער נישט געקענט צו גוט עבֿרי האט ער עס
 געזאגט מיט אסאך טעותים, און דער תלמיד האט
 זייער געוויינט אז ער דארף דא זיין ביים סדר פֿון
 אזא פֿשוטער איד וואס אפֿילו קיין עבֿרי קען ער
 נישט.

דער דארפֿס-איד האט נישט פֿארשטאנען קיין
 חקמות, ער האט געזען ווי דער אורח וויינט אזוי ביי

די הגדה, און ער האט שוין פריער געזען ווי דער אורח האט אזוי געוויינט ביים דאווענען און ער האט פארשטאנען אז דער אורח איז א חשובער איד, האט ער געטראכט אז מסתמא וויינט ער ווייל אין די שטיקלעך הגדה זענען באהאלטן גרויסע סודות, האט ער געזינגען נאך העכער די הגדה און פארשטייט זיך מיט אסאך טעותים, און דער תלמיד האט זיך נישט געקענט בארואיגן פון זיין צער אז ער דארף זיך דא געפינען ביי אזא פשוטן איד, און נאכ'ן סדר איז ער גלייך אנטשלאפן געווארן פון גרויס ביטערניש.

אינדערפרי האט ער זיך אויפגעכאפט און ער האט זיך אנגעהויבן איבערטראכטן, האט ער פארשטאנען אז ער האט זייער נישט גוט געטון אז ער האט אזוי געוויינט, ער האט דאך געהערט אסאך

מאל פון זיין רבי'ן אז מען דארף זיך אייביג
 שטארקן, אויב איז ער אנגעקומען אויף דעם פלאץ
 אויף יום טוב איז עס זיכער געווען מיט השגחה
 פֿרטיט וואס דער אייבערשטער האט אזוי געפירט,
 און ער דארף זיך שטארקן מיט שמחה און נישט זיין
 אזוי צופראכן, און ער האט אפגעמאכט אז ביים
 צווייטן סדר וועט ער שוין זיין פֿרייליך.

אזוי איז טאקע געווען, ביים צווייטן סדר איז ער
 געווען זייער פֿרייליך, ער האט געפירט דעם סדר
 מיט גרויס פֿרייד, און ער האט זיך געפילט גאר
 שטארק דערהויבן, ער האט געשפירט א
 העכערקייט אינעם סדר.

גלייך נאך די ערשטע טעג האט ער זיך
 ארויסגעלאזט ווייטער אויפן וועג צו זיין רבי'ן אויף
 לובלין. ווען ער איז אנגעקומען צום רבי'ן האט אים

דער הייליגער חוזה אויפגענומען בַּסֵּבֶר פֿנים יָפוֹת
 און אים געפֿרעגט: "וואו ביסטו געווען ביים
 ערשטן סדר? דיין סדר האט געלאכטן אין אלע
 וועלטן". דער תלמיד רופט זיך אן: "דער רבי מיינט
 זיכער דעם צווייטן סדר, דעמאלט האב איך זיך
 געשפירט גאר דערהויבן". "גיין גיין" - האט דער
 הייליגער חוזה געענטפערט - "איך האב טאקע
 געמיינט דעם ערשטן סדר, דיין ערשטע סדר האט
 ממש געלאכטן אין אלע וועלטן. וואו ביזטו געווען
 ביים ערשטן סדר?"

יעצט איז שוין דער תלמיד געווען אינגאנצן
 צומישט, ער האט דאך געוואוסט דעם אמת אז ביים
 ערשטן סדר האט ער זיך געפילט אינגאנצן
 פארגרעבט, ער האט געפילט אז ער איז אזוי נידריג
 און ווייט פונעם אייבערשטן אז ער מוז פירן אזא

פֿשוטע סדר, און אויף דעם זאגט גאר דער רבי אז
עס האט געלאכטן אין אלע וועלטן?

דאן האט אים זיין רבי מסביר געווען אז דוקא
ווען א איד פילט זיך אזוי פשוט און אזוי ווייט, און
ער טוט די מצות פונעם אייבערשטן פשוטערהייט
ווייל אזוי האט דער אייבערשטער געהייסן, דאן
שיינט ער אין אלע וועלטן. ווען א איד שפירט א
געשמאק אין א מצוה, איז דאס נישט אזא גרויסער
קונץ אז ער איז דאס מקיים, דער גרעסטער קונץ איז
אז אפילו ווען א איד שפירט נישט קיין שום
געשמאק און קיין שום געפיל, און פון דעסט וועגן
שטארקט ער זיך צו טון דעם רצון ה', דאס איז גאר
חשוב און טייער ביים אייבערשטן.

זעט מען פון די מעשה אז א איד קען קיינמאל
נישט וויסן וואו ער שטייט, אפילו ווען ער פילט זיך

צװעבראכן און צעקלאפט, קען זיין אז ער איז דאן גאר הויף. דעריבער קען מען גארנישט בויען אויף די געפילן, מען דארף היטן שבת, טון אלע מצות פון שבת, און דאן דארף מען זיין זייער פרייליך אז מען האט זוכה געווען דערצו, און דאס ברענגט שוין אלע גוטע השפעות פארן מענטש.

חז"ל זאגן (בראשית רבה י"א, ט) "אמרה שבת לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, לכלם יש בן זוג ולי אין בן זוג, אמר לה הקדוש ברוך הוא, כנסת ישראל בן זוגך", די אידן זענען א פאר מיטן הייליגן שבת. יעדער איד קען נעמען דעם שבת פאר זיין פאר, זיך שפירן איינס מיטן שבת, אויסנוצן דעם שבת זיך אפצורוען פון די טירדות און שוועריקייטן פון די גאנצע וואך, און אויסנוצן דעם שבת זיך אויפצופרישן אויף די קומענדיגע וואך.

דער הייליגער שַׁבַּת לייזט אויס דעם איד פון זיין פֿריוואטער גלות, עס לייזט אים אויס פון אלע זיינע צרות און בֶּרַענֶגט אים אַלעס גוטס, און צו די זעלבע צייט וועט דאס אונז אויף אויסלייזן פונעם גרויסן גלות, אזוי ווי חז"ל זאגן (שַׁבַּת קי"ט:) אז ירושלים איז נישט חרוב געווארן נאר ווייל מען האט ליידער מחלל געווען דעם שַׁבַּת. אויב אָבער איז מען זוכה צו היטן שַׁבַּת זאגן חז"ל (בראשית רבה מ"ו, ז) "אם מקבלין בְּנִיף אֶת הַשַּׁבַּת הֵם נִכְנָסִין לְאַרְץ", ווען אידן נעמען אויף זיך צו היטן דעם שַׁבַּת, וועלן זיי זוכה זיין אריינצוגיין קיין אָרץ ישׂראל מיט משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

תם ונשלם שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם

אַ תּפֿלָה צו בּעטן אויף שַׁבַּת

רבּונוּ של עולם, הייליגער באַשעפּער, העלף מיר
 אײַך זאל זוכה זײן צו היטן שַׁבַּת קודש ווי עס דאַרף
 צו זײן, אײַך זאל חס ושלום נישט טון קײן שום
 מלאכות וואס מען טאר נישט טון אום שַׁבַּת קודש,
 אײַך זאל זײך אַפּרוען אום שַׁבַּת, און אײַך זאל זײך
 זײער פּרײען מיטן הייליגן שַׁבַּת.

הייליגער באַשעפּער, העלף מיר אײַך זאל זײך גוט
 צוגרייטן צום שַׁבַּת קודש, אײַך זאל אויפּנעמען דעם
 שַׁבַּת אזוי ווי מען נעמט אויף אַ חשובן גאַסט, אזוי
 ווי מען נעמט אויף אַ קעניג, מײן הויז זאל זײן שײן
 צאמגענומען און אויפּגערוימט לַכבוד שַׁבַּת, אײַך
 זאל אײַנקויפּן מיט גרויס שפּע אלע גוטע זאַכן אויף

שבת, איך זאל גארנישט קארגן ווען עס קומט צו
 איינקויפן ל'כבוד שבת, איך זאל איינקויפן אזויפיל
 אויף שבת אז עס זאל נאך איבערבלייבן בשפע אויף
 אויף די גאנצע וואך.

הייליגער באשעפער, דו ווייסט דאך אז דער
 שטן קומט אריין צו מיר אין שטוב יעדן ערב שבת
 און ער וויל נאר מאכן אז מיין שטוב זאל ווערן
 אנגעצויגן און נערנעז, אז איינער זאל זיך רעגן
 אויפ'ן צווייטן, אז מען זאל זיך קריגן איינער מיט'ן
 צווייטן, ווייל ער וויל אז מיר זאלן אריינקומען
 אינעם שבת מיט אנגעצויגנקייט און מיט פּעס.
 העלף מיר, הייליגער באשעפער, אז איך זאל קענען
 ביישטיין די נסיונות און זיך נישט אויפרעגן, עס
 זאל הערשן א פרייליכקייט און א רואיגע געשמאקע
 אטמאספער אין מיין שטוב די גאנצע וואך, און

ספּעציעל אום פּרייטאג און אין שבת. העלף מיר אז אין מיין שטוב זאל מען אַנגרייטן דעם גאַנצן שבת גענוג פּרי, אז מען זאל קענען אַנקומען צום שבת מיט אַ רואיגקייט, נישט מען זאל אַריינפאלן אינעם שבת די לעצטע מינוט מיט'ן לעצטן אָטעם.

הייליגער באשעפער, העלף מיר איה זאל גיין דאווענען אין שול מיט מיינע קינדער אום שבת, איה זאל פירן שיינע שבת טישן מיט מיין פאמיליע, מיר זאלן שיין פארברענגען אינאיינעם מיט אַ געשמאק, איה זאל דערציילן שיינע מעשיות פון צדיקים פאר די קינדער, איה זאל שיין זינגען מיט זיי די שבת דיגע זמירות, איה זאל זיך אַראפלאזן צו די קינדער און שיין שמועסן מיט זיי און זיי אויספֿרעגן ווי אזוי עס גייט זייער לעבן און ווי אזוי עס איז געווען זייער גאַנצע וואך, מיינע קינדער

זאלן וועלן זיצן ביים שַׁבַּת טיש, זיי זאלן האָבן אַן
אַמט'דיגע הנָאָה און געשְׂמאַק פּונעם שַׁבַּת טיש.

הייליגער באַשעפּער, העלף מיר אײַך זאל שפּירן
דעם געשְׂמאַקן טעם פּונעם הייליגן שַׁבַּת, אײַך זאל
פּילן ווי דער שַׁבַּת פּרענגט מיר נענטער צו דיר, דער
שַׁבַּת קודש זאל שטאַרקן מיין אַמונָה אַז אײַך זאל
נאַר גלייבן אין דיר אַז דו פּירסט יעדע ריר פּון די
גאַנצע וועלט, וואס איז די בעסטע און
געשְׂמאַקסטע זאַך צו וואס אַ איד קען נאַר צוקומען.
אַפּער, הייליגער באַשעפּער, העלף מיר אַז אפּילו
ווען אײַך שפּיר נישט קיין שום טעם אינעם שַׁבַּת,
זאל אײַך אײַך נישט אַוועקלויפן פּון דיר, אײַך זאל
קיינמאל חס ושלום נישט מחלל שַׁבַּת זיין, אײַך זאל
אויספּירן דיין הייליגע באַפּעל אפּילו ווען אײַך האב
נישט קיין שום געפּיל דערין, אײַך זאל חס ושלום

נישט אַנרירן מיין טעלעפּאָן אום שַׁבַּת, איך זאל חס ושלום נישט פּאַרן אום שַׁבַּת קודש, חס ושלום נישט רייכערן אינעם הייליגן שַׁבַּת, און אזוי ווייטער זאל איך זוכה זיין אפצוהיטן אלע הלכות פונעם שַׁבַּת קודש.

הייליגער באשעפּער, העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו עסן די דריי סעודות אום שַׁבַּת, אפילו ווען עס קומט צו שלש סעודות, ווען איך בין נישט אלעמאל אזוי הונגעריג, עס איז מיר נישט אזוי אפּעטיטליך זיך צו וואשן צו א סעודה, פון דעס וועגן זאל איך זיך אַנשטרענגען זיך צו וואשן און עסן כאטש א פּזית, און מיט דעם זוכה זיין צו אלע גוטע פּרכות וואס קומען אויף דעם וואס עסט דריי סעודות אום שַׁבַּת קודש.

הייליגער באשעפּער, העלף מיר איך זאל
אָמַת'דיג גלייבן אין דעם וואס די הייליגע חז"ל
זאָגן אז ווער עס היט שַׁבַּת איז דער אייבערשטער
אים מוחל אויף אַלע זיינע עבירות, איך זאל יעדן
שַׁבַּת אָנהויבן פון דאסגיי, איך זאל וויסן און גלייבן
אז אַלעס וואס איך האב שְׁלֵעכְטִס געטון ביז יעצט
איז שוין געווארן אפגעווישט, און איך קען יעצט
אָנהויבן אַ נייע גוטע לעבן.

העלף מיר, הייליגער באשעפּער, אז אין דעם
זכות וואס איך היט שַׁבַּת זאל דאס מיר ברענגען
גרויס שפּע אויף די גאנצע וואך און אויפ'ן גאנצן
לעבן, איך זאל האבן אַ גוט מזל, אַלעס זאל מיר גיין
גוט, איך זאל אַרויסקריכן פון אַלע מיינע חובות און
האַבן פּרנסה בְּשפּע, איך מיט מיין גאנצע משפּחה
זאלן זיין געזונט און שטאַרק און נישט ליידן פון

קיינ שום צער און יסורים, אידן זאל האבן געזונטע
ליכטיגע קינדער און זען אסאך נחת פון זיי, און אידן
מיט מיין פאמיליע זאלן האבן א לאנגע געזונטע
לעבן, אמן ואמן.

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יואל בן ריצא רעכיל נ"י
וזוגתו

אסתר גיטל בת חיי שרה האדיא תחיל'

וילדיהם

שלמה, אלחנן חיים, מרים העניא זיסל,
שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,
רחל לאה, יוסף, מנחם.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מרדכי שאול יעקב בן צביה פערל נ"י
וזוגתו

מלכה רחל בת לאה נעמי תחי'

וילדיהם

נחמה אסתר, חנה פראדל, דבורה גיטל,

בלומא, נפתלי צבי, פייגא ליבא, ישראל יוסף, חיה שיינדל.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה,

ויתברך מפי אל אליון בבני חיי ומוזני רוויחא, ויזכו

לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן

כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם צבי בן פיגא נ"י

וזוגתו

לאה שעניא בת העניא רחל תחי'

וילדיהם

רייזל, חיה, רבקה, יוטא.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות

לבם לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני

חיי ומזוני רוויחא, אמן כן יהי רצון.